

STUDIUL 8

Cartea Geneza si facerea lumii (I)

Înainte de a începe cu comentariul de această săptămână vreau să vă spun că în acest timp de criză trebuie să ne ridicăm ochii spre cer pentru a-L vedea pe Dumnezeu suveran și Atotputernic, Creatorul cerului și al pământului care este la controlul evenimentelor. Nimic nu se întâmplă aici pe pământ fără permisiunea lui Dumnezeu și nu trebuie să ne fie teama de nopți, de plagi sau de boala. Nimic nu trebuie să ne facă să ne temem. De aceea atunci când te simți frustrat și vezi că nu poți să faci nimic, nu mai ai loc de muncă și lucrurile nu merg bine, ridică-ți ochii spre cer și vei vedea că Dumnezeu nu te-a lăsat niciodată. El este la controlul vieții tale. În al doilea rând trebuie să ne ridicăm ochii spre cer ca să vedem că răscumpărarea noastră este aproape. Tot ceea ce vedem nu este decât un anunț al revenirii Domnului Hristos.

Este impresionant cum Dumnezeu a inspirat pe scriitorii biblici. Dacă mergem la cartea Geneza vedem că găsim un rezumat al majorității doctrinelor biblice: originea tuturor lucrurilor, acțiunea celor trei ființe ale dumnezeirii în creație, natura omului, starea omului în moarte, sabbatul, planul de mântuire și familia, etc... Toate doctrinele sunt sintetizate în Geneza capitolele 1,2 și 3. Vom începe cu Geneza 1:1 care spune:

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Zilele trecute m-am întâlnit cu o persoană careia nu-i iese nimic bine în viață. Mi-a spus că viața lui nu are sens și că mai bine nu s-ar fi născut. Eu înțeleg că această persoană este rănită de circumstanțe și ceea ce mi-a spus era un strigăt de durere, dar dacă stăm să ne gândim vom vedea că există mulți oameni care nu știu de unde vin și încotro se îndreaptă sau de ce există pe acest pământ. De aceea este extrem de important să ne cunoaștem originile și scopul acestei lecții și a următoarei este să ne aducă aminte de creație. Este necesar deoarece umanismul, care ne spune că omul este centrul universului, se infiltrează pe nesimțite în cercurile creștine. Trebuie să ne punem următoarea întrebare: de ce este important să credem că suntem creați de Dumnezeu? Dintr-un motiv simplu: există doar două puncte de vedere în relație cu originea omului. Noi credem că Dumnezeu ne-a creat dar există mulți oameni inteligenți care nu cred acest lucru. Acești oameni cred că omul este rezultatul unui proces de evoluție în urma unei explozii cosmice care a fost originea vieții. Dacă suntem rezultatul evoluției atunci viața noastră este doar o întâmplare, nimic nu are sens și nici scop. Am fi putut să apărăm sau nu, și acest lucru nu ar fi avut nicio importanță. Dacă suntem aici din întâmplare, ne întrebăm de ce ne-am născut. Dar, dacă suntem rezultatul creației lui Dumnezeu, atunci totul capătă sens. Suntem rezultatul iubirii lui Dumnezeu și El nu face nimic fără un scop anume. El a planificat existența noastră și totul, chiar și lucrurile dureroase care ni se întâmplă, au un sens. Faptul că Dumnezeu nu face nimic fără un scop anume este prezentat chiar în relatarea creației. Geneza 1:1 spune:

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Acest verset prezintă relatarea creației în general și începând cu versetul 2 se intră în detalii despre cum Dumnezeu a creat totul. Este ca și cum eu aș spune că am fost în Israel. Este un rezumat scurt. Apoi încep să dau detalii despre călătoria mea și spun că am fost cu prieteni, cu o anumită companie aeriană, am ajuns prima dată în Egipt și de acolo am plecat spre Israel, etc... Există mulți teologi care spun că Dumnezeu a creat pământul într-un anumit moment al istoriei și că acel pământ a rămas abandonat timp de milioane de ani până când El a decis să facă ordine pe pământ. Această idee poate să pară interesantă dar nu reflectă caracterul lui Dumnezeu. Ce sens ar fi avut ca El să creeze un pământ ca apoi să-l lase abandonat timp de milioane de ani? Versetul 1 ne prezintă o relatare generală și de la versetul 2 încep să dau detalii. Versetul 1 este rezumatul: la început a creat Dumnezeu cerurile și pământul. Dumnezeu a creat și cum a făcut El acest lucru vom

vedea incepand cu versetul 2. Alt lucru care trebuie sa fie clar este ca Isus a fost Cel prin care au fost create toate. Ioan 1:3 spune:

„Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.”

Evrei 1:1 si 2 spune ca Isus a facut universul si datorita acestui lucru noi avem speranta ca El va termina ceea ce a inceput. Viata noastra este centrata pe Isus Hristos si din acest motiv noua nu trebuie sa ne fie teama. Este acelasi Isus care a fost prezent la creatiune, a fost prezent la rascumparare si este prezent in viata fiecarui copil al Lui.

Partea a doua. Aici vedem cele sase zile ale creatiunii: in primele trei El a facut ordine pe pamant si in urmatoarele trei a umplut pamantul. In ziua a saptea El s-a odihnit de lucrearea Lui. In ultima vreme exista o tendinta ca sa se considere ca cele sapte zile nu au fost zile literale ci o zi poate a insemnat 1000 de ani sau 1.000000 si saptamana creatiunii este doar o metafora, o parabola sau chiar un mit. Acest fel de gandire s-a nascut din teoria evolutiei deoarece evolutia inseamna lungi perioade de timp care explica dezvoltarea vietii pe pamant. Dar sa vedem ce ne invata Biblia despre acest lucru. De ce zilele creatiunii trebuiesc intelese ca zile literale si nu simbolice. De fiecare data scriitorul spune ca „a fost o seara si o dimineata”. Cuvantul *zi* in ebraica este *yôm* si se refera la o zi de 24 de ore, nu este nimic simbolic, este o zi literala. Vedem natura cuvantului *zi* atunci cand Dumnezeu a scris porunca a patra indicand ca fundamentul pentru odihna de sabbat se bazeaza pe fundamentul unei secvente literale ale celor sapte zile ale creatiunii.

Partea a treia. Aici vom studia relatia dintre creatiune si sabbat. Cuvantul *sabbat* in ebraica este *shabbat* si inseamna odihna. Aici vedem importanta de a sti in ce limba a fost scrisa Biblia. Dumnezeu este un Dumnezeu al pacii (*shalom*), al linistii si al odihnei. Cand El a creat pe om nu a fost ca sa traiasca viata pe care el o traieste azi, ci ca sa aiba pace si timp din belsug ca se bucure de toate lucrurile bune pe care El vroia sa le dea. De aceea Dumnezeu a stabilit ziua de odihna. Geneza 2:1-3 spune:

„Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”

Daca Dumnezeu s-a odihnit sambata nu a fost pentru ca era obosit, Dumnezeu nu oboseste niciodata. De ce s-a odihnit? Ca sa arate omului sa gaseasca odihna, deoarece El stia ca daca omul nu isi ia o zi ca sa se odihneasca si sa se gandeasca la El, omul ar fi uitat de Dumnezeu. Odihna nu este o zi, si nu te speria ca voi spune un lucru: sambata, in esenta, este o zi ca oricare alta, are 24 de ore, are zi si noapte. Ce face ca aceasta zi sa fie diferita de celelalte? Faptul ca Dumnezeu s-a odihnit sambata, a binecuvantat-o si a sfințit-o, adica a separat-o de celelalte. Daca Dumnezeu binecuvanteaza un lucru, acel lucru nu mai este oarecare ci este binecuvantat. Daca Dumnezeu sfințeste un lucru atunci acel lucru este sfânt. Asa ca ziua sambetei se transforma intr-o zi binecuvantata si sfanta deoarece Dumnezeu asa a vrut. El a facut aceasta zi diferita nu in esenta ei ci in semnificatie. De ce a facut Dumnezeu acest lucru? Ca oamenii sa gaseasca odihna. Ce este odihna? Isus a spus: *„Veniti la Mine toti cei truditii si impovarati si veti afla odihna”*. Ceea ce ne da odihna nu este ziua ci Isus. Pentru multi oameni este important sa nu lucreze in sabbat, dar pentru Isus sabbatul este ca sa ne intalnim cu El, deoarece odihna vine de la El.

Partea a patra. Creatiunea si casatoria. Sa citim Geneza 1:27,28:

„Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Este necesar sa cunoastem ebraica in care a fost scrisa cartea Geneza. Textul in ebraica spune ca Dumnezeu a creat pe *sacar* dupa chipul Lui, a creat pe *hadam* si *nechebah*. Exista trei cuvinte: *sacar* (omul), *hadam* (barbat) si *nechebah* (femeie). Dumnezeu nu a creat doi barbati ci a creat un barbat si o femeie. Aici vedem principiul familiei. O familie este formata dintr-un barbat si o femeie si de aceea le da porunca sa se inmulteasca, sa creasca si sa umple pamantul cu copiii lor. Omul poate face ce vrea, poate sa gandeasca cum vrea, poate sa-si justifice atitudinea, poate sa

accepte casatoria dintre doua persoane de acelasi sex, dar acest lucru este impotriva invataturilor divine deoarece Dumnezeu a creat barbat si femeie si acesta este nucleul familiei. Doar un barbat impreuna cu o femeie au capacitatea de a se inmulti. Dumnezeu nu a creat pe Petru si Luis, nu a creat pe Maria si Ioana, El a creat pe Adam si Eva. Oamenii pot spune ce vor si cultura poate sa se schimbe, dar Biblia este clara cu privire la acest lucru.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim de creatiune, caderea in pacat si rascumparare. Aici vom vorbi despre cruce si creatiune. Vom citi Ioan 1:1-3

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.”

Acest verset vorbește despre Cuvântul care s-a făcut trup și a murit pe cruce pentru pacatoși ca să restaureze în om slava divină care se pierduse. Ce nevoie era ca Ioan să menționeze creațiunea când a vorbit de intrupare? Este simplu. În mintea divină nu există rascumparare fără creațiune. Vrea să spună că intruparea și moartea pe cruce a fost din cauza creației lui Dumnezeu care s-a stricat din pricina păcatului. În timp ce evoluționismul ne învață că omul vine dintr-o formă inferioară de viață și pentru ei omul a fost un simplu animal care a evoluat până ce a ajuns unde este astăzi, creaționismul ne spune că omul s-a deteriorat din cauza păcatului până ce a ajuns acel om mezchin, egoist și capabil să comită cele mai mari atrocități. De aceea moartea lui Hristos pe cruce este una dintre cele mai mari dovezi ale unei creațiuni perfecte. Ce nevoie avea Dumnezeu să trimită pe Fiul Său să moară pentru oameni dacă omenirea evoluționa în bine? De ce să oprească o traiectorie a progresului? Pavel ne spune următoarele în Romani 5:12:

„De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit.”

Păcatul a intrat printr-un om, Adam și prin el a trecut la toți oamenii. Aici începe un proces degenerativ și de aceea vine Isus ca să ne împacă cu Dumnezeu și să înceapă procesul de restaurare. Dacă ne uităm la Isus, dacă mergem cu El și avem comuniune cu El, caracterul nostru va fi din ce în ce mai asemănător cu acela al lui Dumnezeu. În cer toți cei rascumparați vor urma pe Miel oriunde va merge pentru că vor avea pe fruntea lor Numele lui Hristos, adică caracterul Său.

Domnul să te binecuvinteze!

Traducerea și Tehnoredactarea: Maria Badea

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com